

Hípatia

(350-415)

Va ser la primera dona en ensenyar matemàtiques, era el s.III. El seu pare, Teó d'Alexandria, va ser un famós matemàtic que va escriure comentaris sobre els Elements d'Euclides i les obres de Ptolomeu. Teó, va ser el que li va ensenyar matemàtiques i astronomia. Després va anar a Atenes a estudiar a Plató i Aristòtels. Pare i filla van col·laborar en diversos comentaris a les teories d'aquests. Hipatia també va escriure els seus propis i va donar conferències sobre matemàtiques, astronomia i, fins i tot, filosofia. Malauradament, va morir cruelment assassinada en mans de cristians fanàtics.

Sophie Germain

(1776-1831)

Sophie Germain va néixer a París i va ser física i matemàtica. És coneguda pel Teorema d'Aritmètica que porta el seu nom i pels seus treballs sobre l'elasticitat dels cossos. Va descobrir la seva passió per les matemàtiques amb només 13 anys, després d'haver llegit a la biblioteca un capítol sobre la vida d'Arquímedes. També va realitzar importants contribucions a la Teoria dels Nombres. Va anar adquirint els seus sabers dels llibres de la biblioteca del seu pare, tot i l'oposició de la família a que estudiés, i de correspondència que va mantenir, sota pseudònim amb eminents matemàtics com Lagrange, Legendre o Gauss.

Ada Lovelace

(1815-1852)

Augusta Ada King, Comtessa de Lovelace, va néixer a Londres i va ser registrada al néixer com Augusta Ada Byron, filla del poeta Lord Byron i coneguda habitualment com Ada Lovelace, va ser una matemàtica, informàtica i escriptora, cèlebre sobretot pel seu treball sobre la calculadora d'ús general de Charles Babbage, l'anomenada màquina analítica. El 1843, Ada va publicar una sèrie de notes sobre la màquina analítica de Babbage. Aquest invent, que mai es va construir, va ser l'antecedent de l'ordinador modern. A les seves notes de treball va incloure el que ara es considera el primer algorisme que es va dur a terme amb una màquina, per això se la considera la primera programadora.

Emmy Amalíe Noether

(1882-1935)

Per la seva part, Emmy Noether pot ser considerada com una de les matemàtiques més importants de la història del s.XX. Pel que fa a la seva contribució específica, en aquest camp, la consideren com una dels i de les professionals matemàtics i matemàtiques que més contribucions ha realitzat a l'Àlgebra moderna, així com també a la Teoria de la Relativitat. Va ser catedràtica a la Universitat d'Erlangen, i en aquesta època no acceptaven dones a la majoria de les universitats. Va estudiar amb grans matemàtics: Minkowski, Klein i Hilbert. El 1907, finalment, va poder-se doctorar.

Katherine Johnson

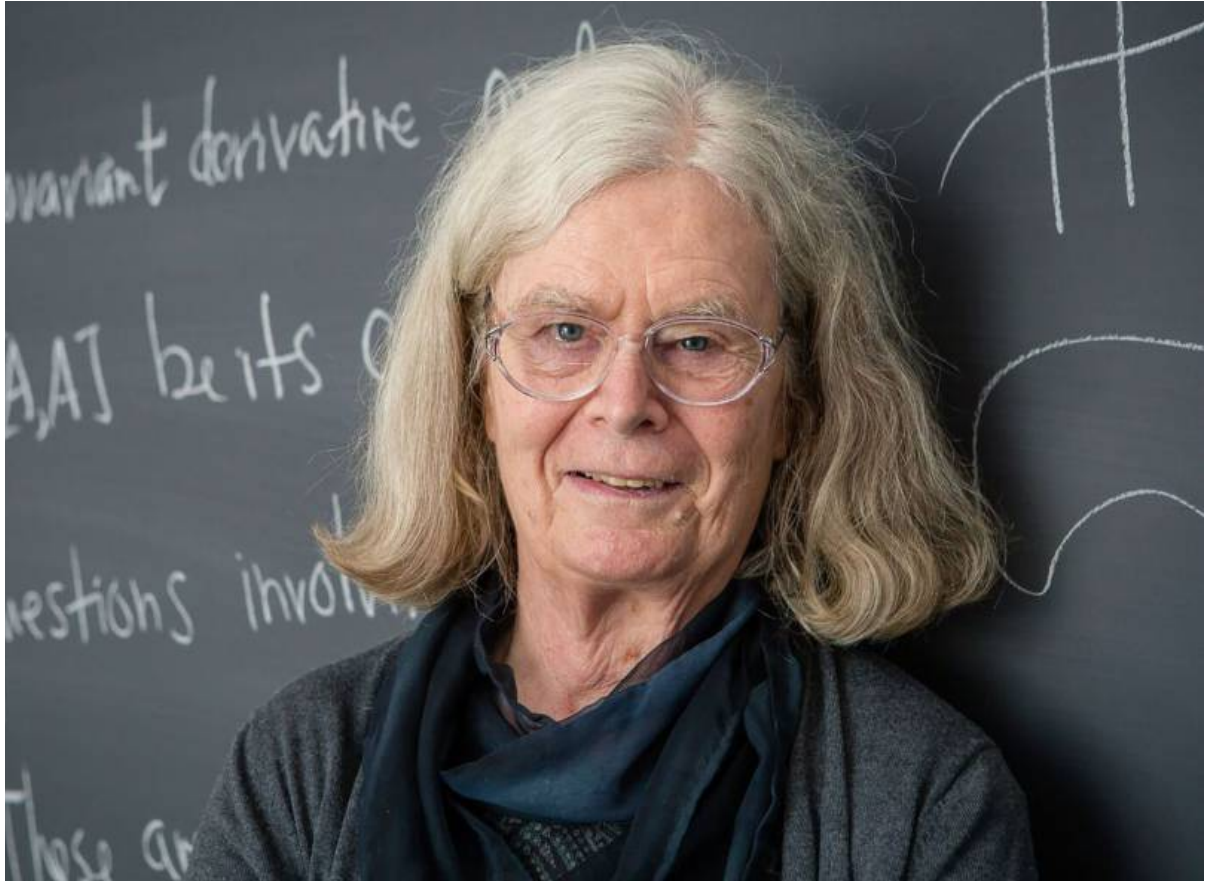
(1918-2019)

L'afroamericana Katherine Johnson, utilitzant poc més que un llapis, una regla de diapositives i una de les millors ments matemàtiques del país, va calcular les trajectòries precises que permetrien a Apol·lo 11 aterrar a la Lluna el 1969 i que Neil Armstrong fes història a la Lluna i tornés a la Terra. Johnson va tenir un paper molt important en la creació del Programa Espacial Nord-Americà NASA i va seguir 33 anys en la seva divisió de recerca. Encara ara la NASA manté una llista amb enllaços als 26 articles a la seva eina de cerca. Al 2015 Barack Obama la va guardonar amb la Medalla Presidencial de la Llibertat com a dona pionera a les STEM (Ciència, tecnologia, enginyeria i matemàtiques).

karen Keskulla uhlenbeck

(1942)

És una matemàtica estatunidenca especialista en equacions diferencials en derivades parcials. Al 2019 es va convertir en la primera dona guanyadora del Premi Abel, considerat el "Nobel" de les matemàtiques. És catedràtica emèrita i titular de la càtedra Regents de la Fundació Richardson al Departament de Matemàtiques de la Universitat de Texas. Va començar els seus estudis a la Universitat de Nova York i es va casar amb el biofísic Olke Uhlnbeck, fill del físic George Uhnlebeck el 1965. Va acabar els seus estudis, màster i doctorat a Harvard. La seva tesi doctoral dugué per títol El càlcul de les variacions i l'anàlisi global.

Marta Sanz-Solé

(1952)

Marta Sanz-Solé és una matemàtica de Sabadell, especialista en la teoria de les equacions diferencials i en derivades parcials estocàstiques. Actualment és catedràtica a la UB. Ha participat en nombrosos projectes de R+D+I. Ha estat vice-presidenta de la Divisió de Ciències Experimentals i Matemàtiques, directora del Comitè Científic de la Barcelona Graduate School of Mathematics i presidenta de la European Mathematical Society (2011-2014). El 1998 va rebre la Medalla Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic, el 2017 la de la "Real Sociedad Matemática Española". El 2017 també va ser nomenada col·legiada d'Honor del Col·legi d'Economistes de Catalunya.